

ГОЛОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

11/10-2418

15.07.2016

Міністру закордонних справ України

КЛІМКІНУ П.А.

Шановний Павле Анатолійовичу!

Надсилаємо адресований Вам депутатський запит народного депутата України Сотник О. С., оголошений на засіданні Верховної Ради України 15 липня 2016 року, для розгляду і надання відповіді автору запиту і Верховній Раді України у встановлений чинним законодавством 15-денний термін.

Додаток: депутатський запит на 4 арк. у 1 прим.

З повагою

А. ПАРУБІЙ

НАРОДНИЙ ДЕПУТАТ УКРАЇНИ

№138- 6/6

«05» липень 2016 року

Міністру закордонних справ
України
Клімкіну П.А.

01018, Україна, м. Київ,
Михайлівська площа, 1

ДЕПУТАТСЬКИЙ ЗАПИТ

*Щодо надання інформації щодо
стану міжнародних договорів
між Україною та РФ*

Шановний Павле Анатолійовичу!

В умовах збройної агресії, розпочатої 20 лютого 2014 року, Російською Федерацією проти України, наслідком якої стала воєнна окупація і подальша анексія території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя – невід’ємної складової державної території України, воєнна окупація значної частини державної території України у Донецькій та Луганській областях, і яка супроводжується масовою участю російських найманців та військовослужбовців Збройних Сил Російської Федерації у терористичних угрупованнях на сході України, гострим питанням є вчинення заходів із забезпечення національної безпеки та відновлення державного суверенітету і територіальної цілісності України.

Варто звернути увагу на тому, що відповідно до положень Статуту Організації Об’єднаних Націй, Загальної декларації прав людини 1948 року, Європейської конвенції про захист прав та основоположних свобод людини 1950 року, Міжнародного пакту про громадянські та політичні права 1966 року повага до державного суверенітету та територіальної цілісності, підтримка міжнародного миру та безпеки, розвиток дружніх та рівноправних відносин між державами є основою міжнародних відносин та міжнародного права. Окрім того, дотримання основоположних прав і свобод людини і громадянина є фундаментальним обов’язком кожної держави, а їхнє порушення – неприпустимим та має одностайно засуджуватися.

Україна є суверенною, незалежною державою, яка прагне до реалізації загальнолюдських та демократичних цінностей. На шляху до цієї мети стала Російська Федерація, яка своїми агресивними та антигуманними діями намагається втримати Україну у межах власного контролю.

Варто зазначити, що міжнародна спільнота рішуче засудила дії Росії та висловила свою солідарність на захист суверенітету і територіальної цілісності України, зокрема через ухвалення 27 березня 2014 р. резолюції Генеральної Асамблеї ООН 68/262 «Територіальна цілісність України». Парламентська асамблея Ради Європи 9 квітня 2014 року ухвалила резолюцію «Розвиток останніх подій в Україні. Загроза функціонуванню демократичних інститутів», в якій підтримала суверенітет і територіальну цілісність України, рішуче засудила російську збройну агресію та подальшу анексію Криму.

Крім того, Резолюція Європейського парламенту від 16 квітня 2014 р. «розглядає акти агресії Росії як серйозне порушення міжнародного права та її власних міжнародних зобов'язань, що впливають із Статуту ООН, Гельсінського заключного акту і Будапештського меморандуму 1994 р. про гарантії безпеки».

В свою чергу, Декларація Парламентської асамблеї НАТО «Про підтримку України» від 30 травня 2014 р. кваліфікувала дії Росії як «явну та безперечну агресію» проти України. А Парламентська асамблея ОБСЄ в своїй резолюції зазначила, що дії Росії є кричущим порушенням суверенітету та територіальної цілісності України і «включають агресію та різні форми примусу».

Разом з тим, постановою «Про Звернення Верховної Ради України до Організації Об'єднаних Націй, Європейського Парламенту, Парламентської Асамблеї Ради Європи, Парламентської Асамблеї НАТО, Парламентської Асамблеї ОБСЄ, Парламентської Асамблеї ГУАМ, парламентів держав світу про визнання Російської Федерації державою-агресором» № 1854 від 27.01.2015 року Верховна Рада України визнала Російську Федерацію державою-агресором та звернулась до інших впливових міжнародних організацій з проханням вчинити аналогічно.

Водночас, майже ніяких інших заходів для збільшення тиску на Російську Федерацію Україна не вчинила.

Агресивні дії Російської Федерації щодо України порушують масу двосторонніх та багатосторонніх міжнародних договорів, сторонами яких є ці держави, зокрема, Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією від 31 травня 1997 року. Жодні зобов'язання взяті не себе Росією, за міжнародними угодами не стримують її від порушення прав суб'єктів міжнародних відносин.

Враховуючи фактичний напад Російської Федерації на суверенну державу Україна, беззаперечну участь регулярних військових формувань РФ на Сході України проти Збройних Сил України, підтримку з боку Російської Федерації незаконних терористичних формувань, що несуть загрозу суверенітету та територіальній цілісності України, доцільним видається порушення питання про денонсацію Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між

Україною та Російською Федерацією від 31 травня 1997 року як такого, що себе повністю вичерпав.

Вкрай негативною для України є існуюча ситуація, коли Російська Федерація може використовувати чинні міжнародні договори між Україною та РФ як аргумент того, що російські війська перебувають в Криму нібито на повністю законних підставах. Зокрема, такими договорами є:

1) Угода між Україною та Російською Федерацією щодо Чорноморського флоту від 9 червня 1995 року;

2) Угода між Україною та Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року (дію якої продовжено чинною Угодою між Україною та Російською Федерацією з питань перебування Чорноморського флоту Російської Федерації на території України від 21 квітня 2010 року).

Зокрема, відповідно до статті 1 Угоди між Україною та Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту та статті 2 Угоди між Україною та Російською Федерацією щодо Чорноморського флоту основна база Чорноморського флоту Російської Федерації знаходиться в м. Севастополі.

Таким чином, зазначені договори України з Російською Федерацією не мають правової цінності, по суті, є односторонніми зобов'язаннями України та дають законні підстави перебування російських військ на території АР Крим. Вважаю, що Україна не повинна дотримуватись та виконувати міжнародні договори з Росією, оскільки остання систематично грубо порушує зазначені міжнародні договори та визнана державою-агресором по відношенню до України.

Дія вищенаведених міжнародних договорів для України, як для сумлінної сторони договору, створює лише труднощі, а їх виконання – є, навіть, потуранням антигуманній зовнішній політиці нашого північно-східного сусіда. Тому, дію зазначених міжнародних договорів між Україною та Російською Федерацією варто припинити. Крім того, обов'язком України є створення максимально несприятливих умов для держави-агресора, а припинення таких договорів матиме для Росії негативні наслідки.

Відповідно до пунктів 3, 4 «Положення про Міністерство закордонних справ України», затвердженого указом Президента України від 06.04.2011 № 381/2011, МЗС України здійснює забезпечення дипломатичними засобами захисту та зміцнення незалежності, державного суверенітету, безпеки, територіальної цілісності та непорушності кордонів України, її національних інтересів. МЗС здійснює загальний нагляд за виконанням міжнародних договорів України, у тому числі іншими сторонами, забезпеченням реалізації прав, що випливають з таких договорів для України, вносить Президентіві України або Кабінетові Міністрів України пропозиції щодо вжиття необхідних заходів з метою забезпечення виконання міжнародних договорів України.

З огляду на вищевикладене та враховуючи суспільну значимість даного питання, **прошу** надати наступну документально підтверджену інформацію:

1. Про стан виконання Російською Федерацією Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією від 31 травня 1997 року.

2. Чи вчиняло МЗС дії для припинення (денонсації) Договору про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною та Російською Федерацією від 31 травня 1997 року, а також Угоди між Україною та Російською Федерацією щодо Чорноморського флоту від 9 червня 1995 року, Угоди між Україною та Російською Федерацією про параметри поділу Чорноморського флоту від 28 травня 1997 року?

Якщо так, то конкретизувати які саме дії було вчинено МЗС та на якому етапі перебувають зазначені питання?

3. Які ще дії МЗС планує вчинити з метою унеможливлення перебування російських військ на території АР Крим відповідно до двосторонніх договорів та в які строки?

Народний депутат України

О.С. Сотник
(138)